

Sygnatura akt XII C 868/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

P., dnia 24 maja 2017 r.

Sąd Okręgowy w Poznaniu XII Wydział Cywilny w następującym składzie:

Przewodniczący: SSO Anna Łosik

Protokolant: Stażysta Anna Płóćiniak

po rozpoznaniu w dniu 26 kwietnia 2017 r. w Poznaniu na rozprawie

sprawy z powództwa **(...) sp. z o.o. w W.**

przeciwko **M. Ś.**

o zapłatę

powództwo oddała

/-/ SSO Anna Łosik

(...)

Pozwem wniesionym w dniu 10 listopada 2015 roku w elektronicznym postępowaniu upominawczym (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. wniósł o zasądzenie na rzecz powoda od pozwanego M. Ś. następujących kwot: - 5 858,92 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 18.03.2015 r. do dnia zapłaty,

- 5 852,67 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 18.03.2015 r. do dnia zapłaty,

- 5 514,50 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 18.03.2015 r. do dnia zapłaty,

- 5 233,17 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 18.03.2015 r. do dnia zapłaty,

- 5 233,17 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 18.03.2015 r. do dnia zapłaty,

- 5 233,17 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 18.03.2015 r. do dnia zapłaty,

- 5 233,17 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 18.03.2015 r. do dnia zapłaty,

- 5 297,09 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 18.03.2015 r. do dnia zapłaty,

- 5 448,15 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 18.03.2015 r. do dnia zapłaty,

- 5 681,12 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 18.03.2015 r. do dnia zapłaty,

- 5 681,12 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 18.03.2015 r. do dnia zapłaty,

- 5 684,52 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 18.03.2015 r. do dnia zapłaty,

- 5 792,45 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 18.03.2015 r. do dnia zapłaty,

- 5 782,40 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 18.03.2015 r. do dnia zapłaty,

- 5 687,89 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 18.03.2015 r. do dnia zapłaty,
- 235,20 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 01.04.2015 r. do dnia zapłaty,
- 235,20 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 28.04.2015 r. do dnia zapłaty,
- 235,20 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 02.06.2015 r. do dnia zapłaty,
- 2 698,98 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 26.06.2015 r. do dnia zapłaty,
- 2 790,16 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 25.07.2015 r. do dnia zapłaty,
- 1 567,80 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 21.08.2015 r. do dnia zapłaty,
- 3 779,62 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 10.11.2015 r. do dnia zapłaty.

Ponadto powód wniósł o zasądzenie zwrotu kosztów sądowych w kwocie 1 185,00 zł oraz o zasądzenie zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w kwocie 3 600,00 zł.

W uzasadnieniu pozwu wskazano, że powód zgodnie z umową dostarczał pozwanemu gaz do lokalu w P. przy ul. (...) i wystawiał faktury z określoną datą płatności. Ponieważ pozwany nie regulował należności, powód wysłał do niego wezwanie do zapłaty. Pomimo tego pozwany należności nie uregulował.

W dniu 18 listopada 2015 roku Referendarz Sądowy w Sądzie Rejonowym Lublin- Zachód w Lublinie wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym, w którym uwzględnił powództwo w całości.

Sprzeciwem z dnia 23 grudnia 2015 roku pozwany M. Ś. zaskarżył nakaz zapłaty w całości. Przecząc twierdzeniom powoda wniósł o oddalenie powództwa i zasądzenie od powoda kosztów procesu według norm przepisanych. Pozwany podniósł, że dochodzona pozwem wierzytelność nie istnieje.

W toku postępowania strony podtrzymały dotychczasowe stanowiska w sprawie. Ponadto na rozprawie w dniu 07 września 2016 roku pełnomocnik powódki odniósł się do zgłoszonego w sprzeciwie zarzutu nie istnienia wierzytelności podnosząc, iż istnienie wierzytelności potwierdzone jest fakturami, w tym notami odsetkowymi od faktur.

Na rozprawie w dniu 15 lutego 2017 roku pozwany podniósł zarzut powagi rzeczy osądzonej w zakresie obejmującym notę odsetkowa od faktur objętych postępowaniem (...) Sądu Rejonowego Poznań Stare Miasto w Poznaniu oraz zarzut przedawnienia roszczenia w stosunku do większości należności objętych pozwem wskazując, że roszczenia z umowy łączącej strony przedawniają się z upływem dwóch lat. Nadto pozwany wywodził, że należności na fakturach są określone przez powoda szacunkowo, obejmują wartości abstrakcyjne i zakwestionował wyliczenia co do zasady jak i wysokości. Pozwany zaprzeczył twierdzeniom powoda, że poszczególne faktury zostały mu doręczone.

Sąd ustalił co następuje:

W dniu 01 marca 2010 roku M. Ś. zawarł z (...) S.A. z siedzibą w W. umowę kompleksową nr BO. (...) na dostarczanie paliwa gazowego do nieruchomości położonej w P. przy ulicy (...). Integralną część umowy stanowiły Ogólne Warunki Umowy oraz Taryfa. W §10 pkt. 2 umowy odbiorca oświadczył, że przed zawarciem Umowy otrzymał od sprzedawcy wyżej określone dokumenty.

Dowód: umowa nr BO. (...) k. 10-12 akt sprawy (...) Sądu Rejonowego Poznań Stare Miasto w Poznaniu w zw. z k.180, owu k.142-143 akt (...), Taryfa w zakresie dostarczania paliw gazowych k.99-159

W dniu 01 sierpnia 2014 r. wszelkie prawa i obowiązki (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. przeszły (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W..

Dowód: poświadczona kopia odpisu pełnego KRS k.22 -24, kopia aktu notarialnego Re p. A nr (...) k. 25-27.

Powód wystosował do pozwanego pismo zawierające oświadczenie o wypowiedzeniu umowy z powodu nieuregulowania należności za dostarczane paliwo gazowe datowane na dzień 12 czerwca 2012 roku. Przyjmując, że wypowiedzenie zostało dokonane skutecznie, w dniu 23 października 2013 roku (...) Spółka (...) sp. zo.o wniosła do Sądu Rejonowego Poznań Stare Miasto w Poznaniu pozew przeciwko M. Ś. domagając się nakazania pozwanemu, aby wydał powodowi gazomierz o parametrach szczegółowo opisanych. Sprawa została opatrzona sygnaturą (...). Wyrokiem z dnia 29 października 2014 roku powództwo zostało oddalone. W uzasadnieniu wydanego orzeczenia Sąd Rejonowy stwierdził, iż pozwany w toku postępowania powołał się na skuteczne prawo do władania rzeczą albowiem umowa kompleksowa nr BO. (...) nie została skutecznie wypowiedziana. W ocenie Sądu powód nie wykazał, że faktury były pozwanemu skutecznie doręczane (art.61kc). Wyrok jest prawomocny.

Z powołaniem się na powyższe orzeczenie powód wystosował do pozwanego pismo datowane na dzień 6 marca 2015 roku informując, że zaistniała konieczność rozliczenia paliwa gazowego za okres od 2 sierpnia 2012 roku do chwili obecnej. W załączeniu powód przesłał faktury szacunkowe oznaczone numerami 215, 216, 217, 218, 219, 220, 221, 222, 223, 224, 225, 226, 227, 228, 229 z informacją o możliwości dokonania korekty przedstawionego rozliczenia, pod warunkiem umożliwienia dostępu do gazomierza. Wszystkie faktury zostały wystawione w dniu 3 marca 2015 roku. Przesyłka została zwrócona do nadawcy jako niepodjęta w terminie.

Dowód : wyrok wraz z uzasadnieniem w sprawie (...) - k. 221-227 akt sprawy Sądu Rejonowego Poznań Stare Miasto w Poznaniu o sygn. (...) w zw. z k.180,, kopia pisma z dnia 06 marca 2015 r. k. 63-64

W dniu 21 sierpnia 2015 roku powód sporządził pismo zawierające wezwanie do zapłaty kwoty 94.755,67zł z tytułu faktur oznaczonych kolejnymi numerami od 215-235 oraz noty odsetkowej nr 7. Przesyłka skierowana na adres pozwanego była dwukrotnie awizowana. Faktury wymienione przedmiotowym wezwaniem dotyczą należności objętych niniejszym postępowaniem. Nota odsetkowa dotyczy ustalonej zgodnie z cennikiem opłaty za przekroczenie terminu płatności faktur oznaczonych kolejnymi numerami 208-213, w łącznej kwocie 3.779,62zł. Faktury oznaczone kolejnymi numerami 215-221 i częściowo faktura (...) obejmują płatności za okresy poboru paliwa gazowego za okres przekraczający 2 lata przed wytoczeniem niniejszego powództwa.

dowód : kopia przedsądowego wezwania do zapłaty k. 60-61wraz z kopią elektronicznego dokumentu strony internetowej Poczty Polskiej k.62, faktury Vat (...) – k.28-48, nota odsetkowa nr 7- k.53, faktury nr (...) k.54-59

Pozwem z dnia 21 grudnia 2012 roku (...) S.A wystąpiła przeciwko M. Ś. o zapłatę kwoty 10.317,22zł wraz z odsetkami od poszczególnych kwot i terminów z tytułu ceny kupna za dostarczony pozwanemu i odebrany przez niego gaz. Sprawa toczyła się w Sądzie Rejonowym Poznań Stare Miasto w Poznaniu pod sygnaturą (...) Kwota dochodzona pozwem została ustalona w oparciu o faktury oznaczone kolejnymi numerami od 208-213. Wyrokiem z dnia 12 lutego 2014r. Sąd oddalił powództwo, a apelacja powoda została oddalona wyrokiem Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 7 października 2014r. Sądy obu instancji uznały, że powód opierając się jedynie na fakturach nie wykazał wysokości dochodzonego roszczenia.

Dowód: dokumenty zgromadzone w aktach sprawy (...) – faktury k.12-17, wyrok Sądu I instancji z uzasadnieniem k.96 i k.99-104, wyrok Sądu II instancji k.146 i k.150-163 w zw. z k.180

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie powołanych dokumentów.

Jeśli chodzi o dokumenty, na podstawie których Sąd poczynił ustalenia faktyczne w niniejszej sprawie do wskazać należy, iż walor dokumentu urzędowego przypisać należy wyrokom Sądów, które - zgodnie art. 244 § 1 k.p.c - stanowi dowód tego, co zostało w nim urzędowo zaświadczone.

Zasadniczą część materiału dowodowego stanowiły dokumenty prywatne, które zgodnie z art. 245 k.p.c. stanowią dowód tego, że osoba, która je podpisała, złożyła oświadczenie zawarte w takim dokumencie. Podkreślić w tym miejscu

należy (a szerzej będzie o tym mowa w dalszej części uzasadnienia), że faktury, na które powoływał się powód w niniejszej sprawie nie zostały zaakceptowane przez pozwanego. Oznacza to, że zgodnie z dyrektywa z art. 253zd.2 kpc prawdziwość dokumentu winien wykazać powód.

Żadna ze stron nie kwestionowała treści łączącej strony umowy.

W tym miejscu wskazać trzeba, że w znacznej części dokumenty zostały złożone w formie kserokopii. Żadna ze stron nie kwestionowała jednak, że kopie wiernie odzwierciedlają treści oryginałów, a zatem Sąd mógł przyjąć, że stanowią one dowód istnienia dokumentu o treści im odpowiadającej.

Sąd oddalił wniosek powoda o przeprowadzenie dowodu z opinii biegłego z dziedziny gazownictwa na okoliczność ustalenia prawidłowości wyliczenia szacunkowego w przedłożonych fakturach albowiem wyjaśnienie tych okoliczności nie wymagało wiadomości specjalnych, a nadto w sprawie nie było jakiegokolwiek materiału dowodowego na potwierdzenie wysokości zobowiązania pozwanego poza przedmiotowymi fakturami. Oznacza to, że biegły nie dysponowałby materiałem dowodowym pozwalającym na dokonanie kontroli prawidłowości poczynionych przez powoda szacunków. Podkreślić należy, iż pełnomocnik pozwanego nie sformułował nawet twierdzeń wyjaśniających sposób wyliczenia należności na poszczególnych fakturach.

Sąd zważy ł co następuje:

Powództwo podlegało oddaleniu.

Strony łączyła umowa kompleksowa o dostarczanie paliwa gazowego. Zgodnie z definicją zawartą w Ustawie z dnia 10 kwietnia 1997 r. Prawo energetyczne art. 6 pkt. 30 usługę kompleksową należy rozumieć jako usługę świadczoną na podstawie umowy zawierającej postanowienia umowy sprzedaży i umowy o świadczenie usługi przesyłania lub dystrybucji paliw gazowych lub energii albo umowy sprzedaży, umowy o świadczenie usługi przesyłania lub dystrybucji paliw gazowych i umowy o świadczenie usługi magazynowania paliw gazowych. Ta sama ustawa w art. 5 ust 3 stanowi, że dostarczanie paliw gazowych lub energii może odbywać się na podstawie umowy zawierającej postanowienia umowy sprzedaży i umowy o świadczenie usług przesyłania lub dystrybucji tych paliw lub energii, zwanej dalej „umową kompleksową”; umowa kompleksowa dotycząca dostarczania paliw gazowych może zawierać także postanowienia umowy o świadczenie usług magazynowania tych paliw, a w przypadku ciepła, jeżeli jest ono kupowane od innych przedsiębiorstw energetycznych, powinna także określać warunki stosowania cen i stawek opłat obowiązujących w tych przedsiębiorstwach.

Taryfa dla (...) S.A. stanowiąca załącznik do umowy definiuje umowę kompleksową jako umowę zawierającą postanowienia umowy sprzedaży i umowy o świadczenie usług przesyłania lub dystrybucji paliwa gazowego. Umowa kompleksowa może zawierać także postanowienia umowy o świadczenie usług magazynowania paliwa.

Pozwany zakwestionował roszczenie powoda co do zasady jak i co do wysokości, zakwestionował prawidłowość wyliczenia należności, zaprzeczył, że faktury były mu doręczane. Podniósł zarzut powagi rzeczy osądzonej w zakresie obejmującym notę odsetkowa nr 7, ponadto zarzut przedawnienia roszczenia w stosunku do faktur należnych za okresy przekraczające dwa lata przed wytoczeniem powództwa.

W pierwszej kolejności odnieść należy się do podniesionego przez pozwanego zarzutu powagi rzeczy osądzonej w zakresie roszczenia objętego nota odsetkowa nr 7.

Wyrok prawomocny ma powagę rzeczy osądzonej tylko co do tego, co w związku z podstawą sporu stanowiło przedmiot rozstrzygnięcia, a ponadto tylko między tymi samymi stronami. Pozew wszczynający kolejne postępowanie pomimo istnienia powagi rzeczy osądzonej zgodnie z treścią art. 199 § 1 pkt. 2 k.p.c., podlega odrzuceniu. Powaga rzeczy osądzonej dotyczy prawomocnych wyroków, nakazów zapłaty w postępowaniu nakazowym i upominawczym oraz postanowień co do istoty sprawy w postępowaniu nieprocesowym.

Sąd ustalił, że w prawomocnie zakończonej sprawie przed Sądem Rejonowym Poznań Stare Miasto w Poznaniu sygn. akt (...) powód min. dochodził zapłaty roszczenia z tytułu niezapłaconych faktur oznaczonych kolejnymi numerami od 208 do 2013. W niniejszej sprawie strona powodowa przedłożyła notę odsetkową nr 7 (k. 53) dotyczącą wyżej wymienionych faktur, z której treści wynika, że kwota 3779,62 zł stanowi opłatę ustaloną zgodnie z cennikiem za przekroczenie terminu płatności, a nie odsetki. Opłata nie była objęta postępowaniem w sprawie o sygn. (...), stąd nie było podstaw do odrzucenia pozwu i należało rozpoznać powództwo merytorycznie.

Ogólne warunki umowy kompleksowej dostarczania paliwa gazowego, określają, że w przypadku uniemożliwienia przedstawicielowi operatora dokonania odczytu gazomierza, rozliczenia za dostarczone paliwo gazowe dokonywane będą zgodnie z zasadami zawartymi w taryfie, wówczas zgodnie z pkt 4.13. Taryfy dla (...) S.A. prognozy zużycia paliw gazowych dokonuje się na podstawie zużycia paliwa gazowego w porównywalnym okresie lub okresach zawierających się w przedziale 365 dni (rok) do 1095 dni (3 lata) poprzedzających dokonanie prognozy, średniorocznego zużycia paliwa gazowego ustalonego jako iloczyn średniego odbioru dobowego, średniorocznego zużycia paliwa gazowego ustalonego na podstawie deklarowanego przez odbiorcę zużycia tego paliwa.

W przedmiotowej sprawie powód wystawił faktury szacunkowe, z uwagi na to, że jak podaje w piśmie z dnia 06 marca 2015 r. starania zmierzające do dokonania odczytu kontrolnego i ustalenia w ten sposób rzeczywistej ilości gazu pobranego okazały się bezskuteczne.

Powód nie wykazał, jakie starania zmierzające do dokonania odczytu zostały podjęte, nie wykazał, że wystąpiły okoliczności pozwalające mu ustalić ilość pobranego przez odbiorcę paliwa gazowego podczas szacunkowego zużycia, a nadto jakie dane posłużyły do dokonanego oszacowania należności, podniósł jedynie, że pozwany uniemożliwił odczyt gazomierza, czemu sam pozwany zaprzeczył. Sąd nie uznał tych twierdzeń za wystarczające. Strona powodowa nie przedstawiła dowodów na okoliczność podejmowanych czynności w celu dokonania odczytów, nie powołała chociażby dowodów z zeznań świadków (pracowników) na okoliczności podejmowanych prób odczytu gazomierza w przedmiotowej nieruchomości. Sąd uznał, że nie zaszły przesłanki do korzystania przez powoda z możliwości szacowania zużycia paliwa gazowego przez pozwanego. Powód nie udowodnił faktu uniemożliwienia przedstawicielowi operatora dokonania odczytu. Powód w toku postępowania nie udowodnił, że nie było możliwości dokonania pomiaru.

Na poparcie swoich roszczeń powód powołał jedynie kopie faktur oraz notę odsetkową. Zawniósł również o przeprowadzenie dowodu z opinii biegłego z dziedziny gazownictwa na okoliczność ustalenia prawidłowości wyliczenia szacunkowego.

Faktura VAT jest dokumentem księgowym, rozliczeniowym, wystawionym przede wszystkim dla celów podatkowych, jest także jednym z dowodów źródłowych stwierdzających dokonanie danej operacji gospodarczej. Jest też często wykorzystywana w procesie sądowym, tym niemniej jej moc dowodowa niczym nie różni się od mocy dowodowej innych dokumentów. Tak jak każdy dokument faktura VAT jest dowodem tego, że określona osoba złożyła oświadczenie zawarte w tym dokumencie. Na gruncie przepisów postępowania cywilnego nie ma podstaw, aby nadawać fakturze moc dowodową inną niż jakimkolwiek dokumentom (wyrok Sądu Apelacyjnego w Białymstoku z dnia 09 stycznia 2014 r., I ACa 622/13). Przedłożone przez powoda kopie faktur nie są zatem dowodem dokumentującym pobór paliwa gazowego przez pozwanego.

Zgodnie z ugruntowanym orzecznictwem, rzeczą sądu nie jest zarządzenie dochodzeń w celu uzupełnienia lub wyjaśnienia twierdzeń stron i wykrycia środków dowodowych pozwalających na ich udowodnienie ani też sąd nie jest zobowiązany do przeprowadzenia z urzędu dowodów zmierzających do wyjaśnienia okoliczności istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy (art. 232 k.p.c.). Obowiązek przedstawienia dowodów spoczywa na stronach (art. 3 k.p.c.), a ciężar udowodnienia faktów mających dla rozstrzygnięcia sprawy istotne znaczenie (art. 227 k.p.c.) spoczywa na stronie, która z faktów tych wywodzi skutki prawne (art. 6 k.c.). (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 17 grudnia 1996 roku, I CKU 45/96).

Według tych ogólnych norm na powódzie spoczywa ciężar udowodnienia faktów uzasadniających jego roszczenie. Obowiązkiem powoda w przedmiotowej sprawie, wobec kwestionowania przez pozwanego roszczenia co do zasady jak i wysokości, było zaprezentowanie materiału dowodowego, który pozwoliłby uwzględnić zgłoszone roszczenie. Powód powołał się jedynie na kopie faktur, których pozwany nie zaakceptował. Zakwestionował sposób w jaki oszacowano należności. Z uwagi na powyższe na powódzie spoczywał ciężar udowodnienia, że żądana należność mu przysługuje w wysokości wskazanej w pozwie. Powód celem wykazania zasadności zgłoszonych roszczeń zgłosił wniosek o przeprowadzenie dowodu z opinii biegłego, z przyczyn podanych wcześniej.

Pozwany zaprzeczył twierdzeniom, że nie odbiera korespondencji, nadto podniósł, że żadne faktury wysyłane do niego listami zwykłymi nie docierały. Powód poprzestał na twierdzeniach, że korespondencja była kierowana do pozwanego, a faktury są wysyłane listami zwykłymi, natomiast wezwania do zapłaty oraz pozostałe pisma za dowodem doręczenia. W niniejszej sprawie powód dowiódł jedynie tego, że doręczył pozwanemu przedsądowe wezwania do zapłaty oraz komplet ponownie wystawionych w dniu 3 marca 2015r. faktur dołączonych do jednego z tych wezwań albowiem przesyłki te zostały zwrócone do nadawcy uprzednio awizowane i nie podjęte przez pozwanego w terminie. W ocenie Sądu pozwany mógł zapoznać się tymi oświadczeniami powoda w rozumieniu art. 61§1kc. Brak jest natomiast jakiegokolwiek dowodu na potwierdzenie okoliczności, iż pozwanemu wysyłano faktury bezpośrednio po okresach rozliczeniowych, że podejmowane nieskuteczne próby dokonania odczytu licznika.

Powód w toku postępowania nie wykazał zatem zasadności zgłoszonego roszczenia tj. zapłaty kwoty 94 755,67 zł. Nie przedstawił dokładnego wyliczenia kwot wynikających z poszczególnych faktur, a pozwany kwestionował sposób wyliczenia, podnosząc, że jest abstrakcyjny i szacunkowy. Nadto powód nie zgłosił wniosków dowodowych na poparcie swoich twierdzeń o braku możliwości dokonania odczytu gazomierza. Powód nie zaprezentował materiału dowodowego, który wyjaśniłby dlaczego naliczył należności w takiej wysokości, na jakich wartościach oparł się dokonując szacowania. Powód nie wykazał ilości gazu zużytego przez pozwanego.

Niezależnie od powyższego zasadny jest zarzut przedawnienia części roszczenia

Zgodnie z art. 117 § 1 k.c., z zastrzeżeniem wyjątków w ustawie przewidzianych, roszczenia majątkowe ulegają przedawnieniu. Istota przedawnienia polega na tym, że po upływie jego terminu ten, przeciwko komu roszczenie przysługuje, może uchylić się od jego zaspokojenia powołując się na upływ czasu.

Ogólne terminy przedawnienia roszczeń określa art. 118 k.c., w myśl którego, jeżeli przepis szczególny nie stanowi inaczej, termin przedawnienia wynosi lat dziesięć, a dla roszczeń o świadczenia okresowe oraz roszczeń związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej – trzy lata.

Podzielając stanowisko, że umowa kompleksowa – zwłaszcza z perspektywy konsumenta – jest umową sprzedaży ze wskazaniem miejsca spełnienia świadczenia w punkcie odbioru paliwa, należy dojść do wniosku, że w zakresie przedawnienia roszczeń z tej umowy zastosowanie znajduje art. 554 k.c. Roszczenia wynikające z umów sprzedaży przedawniają się z upływem 2 lat. W tym samym terminie przedawniają się także roszczenia o odsetki. W uchwale z dnia 17.06.2003 r., III CZP 37/03, OSNC 2004, nr 5, poz. 70, Biul. SN 2003, nr 6, poz. 6, Wokanda 2003, nr 10, poz. 8, M. Praw. 2003, nr 14, poz. 626, Prok. i Pr. - wkł. 2004, nr 1, poz. 37, Orz.SP 2004, z. 5, poz. 57, M. Praw. 2004, nr 6, poz. 274, Sąd Najwyższy stanął na stanowisku, że "roszczenie o odsetki za opóźnienie w zapłacie ceny wynikającej z umowy sprzedaży zawartej w zakresie działalności przedsiębiorstwa sprzedawcy przedawnia się z upływem lat dwóch, a zatem w terminie wynikającym z art. 554 k.c."

Powództwo zostało wniesione w dniu 10 listopada 2015 roku, zatem część roszczeń powoda należy uznać za przedawnione. Są to należności z tytułu niezapłaconych faktur oznaczonych kolejnymi numerami od 215 do 221.

Podkreślić przy tym trzeba, że stosownie do art.120§ 1 k.c. bieg przedawnienia rozpoczyna się od dnia, w którym roszczenie stało się wymagalne. Jeżeli wymagalność roszczenia zależy od podjęcia określonej czynności przez uprawnionego, bieg terminu przedawnienia rozpoczyna się od dnia, w którym roszczenie stałoby się wymagalne,

gdyby uprawniony podjął czynność w najwcześniejszym możliwym terminie. W tym kontekście ostatnio wymienionej normy na uwzględnienie nie zasługiwał pogląd powoda, że rozpoczęcie biegu przedawnienia należy łączyć z datą wydania wyroku przez Sąd Rejonowy Poznań - Stare Miasto w Poznaniu w sprawie o sygn. akt (...). Okoliczność nieskuteczności wypowiedzenia nie może obciążać pozwanego. To powód winien właściwie wystawić faktury w najwcześniejszym możliwym terminie, czyli w przyjętych okresach rozliczeniowych następujących bezpośrednio po poborze paliwa przez pozwanego.

Biorąc pod uwagę wszystkie podane wyżej okoliczności, na podstawie powołanych przepisów, powództwo należało oddalić.

/-/ SSO Anna Łosik